



CĂLĂTORIA CU BALONUL

Susanna Isern
Silvia Álvarez



Instituto Andaluz de la Mujer
CONSEJERÍA DE LA PRESIDENCIA E IGUALDAD





CĂLĂTORIA CU BALONUL

Susanna Isern
Silvia Álvarez





A răsărit soarele, razele lui s-au furisat pe fereastra și ea s-a trezit. S-a frecat la ochi ca să se uite în jur, nu era acasă. A constat, surprinsă, că se afla într-un balon enorm.

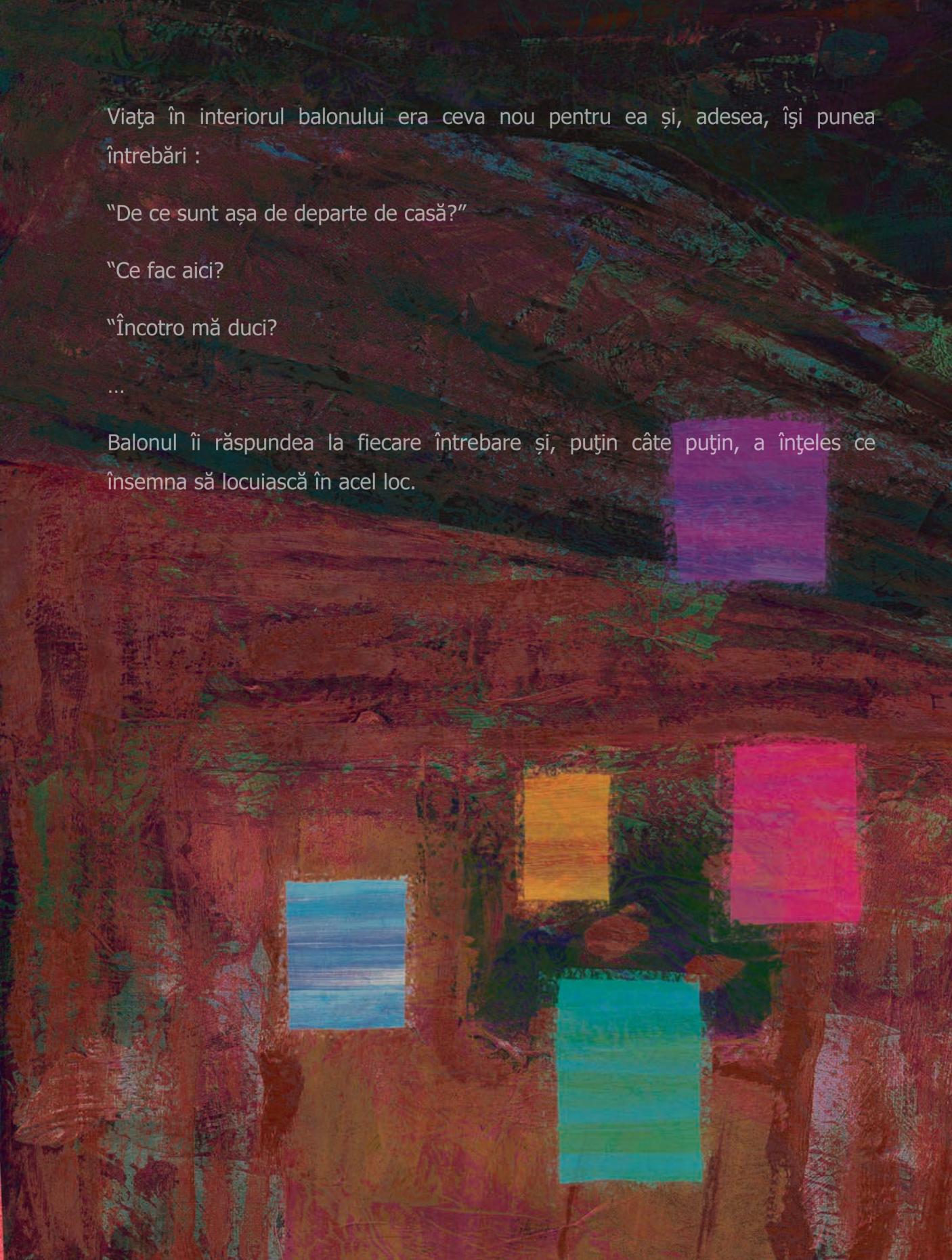




Astfel a început să locuiască în acel balon misterios și necunoscut.

Uneori, mai ales în primele zile, era derutată și se temea puțin. Dar, când se întâmpla acest lucru, balonul îi șoptea cu voce dulce și drăgăstoasă: "*Fii liniștită, fetița mea, fii liniștită. Totul va fi bine*". și o căldură foarte plăcută o învăluia complet.





Viața în interiorul balonului era ceva nou pentru ea și, adesea, își punea întrebări :

"De ce sunt așa de departe de casă?"

"Ce fac aici?"

"Încotro mă duci?"

...

Balonul îi răspundea la fiecare întrebare și, puțin câte puțin, a înțeles ce însemna să locuiască în acel loc.





E vorba de a locui într-un spațiu special:

Cu alte persoane.

Cu norme de conviețuire.

Cu drepturi valabile pentru întreaga comunitate.

Unde trebuie făcute eforturi pentru a rezista.

Și, secret... "*ssst ... nu-i spune nimănuj, nici vântului!*".







Uneori, în mod inevitabil, o cotropeau amintirile și devinea melancolică. Îi era dor de familie, de prietenii, de orașul și de lucrurile lui ...

Dar înțelegea că, la urma urmei, viața în balon avea multe avantaje.

Era un loc moale, cald, confortabil și foarte luminos.

Când era frig și vântul sufla puternic, când ploua sau se întrevedea o furtună, în balon se simțea protejată.









În balon era liniște și pace; dar erau, de asemenea, și muzică, jocuri și râsete.

În balon putea să fie singură dar se simtea, în același timp, întotdeauna în compania cuiva. Ea găsea aici întotdeauna un umăr pe care să plângă, o mână de care să se sprijine sau pe cineva care să o îmbrățișeze.



După ce a trecut o perioadă, a venit vremea primelor escapade. Era momentul de a se plimba printre norii din apropiere.





În anumite zile miroslul de prăjitură și ciocolată caldă se furișa până în ultimul colț al balonului, atunci se auzeau pași veseli care alergau pe coridoare și zâmbetele începeau să danseze un vals, impregnând de bucurie și speranță acel loc.





Din cer, călătorind cu balonul, se puteau vedea munți, păduri, râuri, plaje, orașe

...

Locuri minunate unde, într-o zi nu foarte îndepărtată, balonul va ateriza pentru ca ea, care va fi deja pregătită, să poată coborî și să înceapă o nouă aventură.







Balonul devenise noul ei cămin.

Muncă

Norme

Drepturi

Secret

Ajutor

Liniște

Călătorie

Zâmbete



iZâmbete! Ceea ce ei îi plăcea cel mai mult în balon era valsul zâmbetelor.

Unul dintre ele era unic, special, atât de mare încât umplea totul. Acel zâmbet pe care balonul îl făcea să strălucească precum o stea.

Acel zâmbet care o făcea fericită și o transforma în mama cea mai frumoasă din lume.









agide
Andaluza de Gestión Integral
de Servicios Especializados SL